

III.

Християнството въ сѣверна Македония и епископиитѣ брѣгалнишка и велбуждска.

Покръщанье на сѣверомакедонскитѣ славѣне прѣзь
VII вѣкъ.

Християнското учение се появило на Балканския полу-
островъ още въ врѣмето на апостолитѣ, отъ които Павелъ
лично е проповѣдвалъ въ Солунъ и Филипи, главенъ градъ
на нѣбогашна Македония ¹⁾. Още въ I вѣкъ за македонски-
тѣ градове Солунъ, Филипи и Верея (Беръ, Караферия) са
били поставени епископи отъ самаго апостола Павла, както
за туй ни учатъ дѣянията и посланията апостолски, пѣкъ
и извѣстіята на първитѣ християнски писатели. Така, въ
Солунъ са светителствували Аристархъ ²⁾, Гай ³⁾, въ Филипи
— Епафродитъ ⁴⁾, Ерастъ ⁵⁾, Олимпадъ ⁶⁾, Виталисъ ⁷⁾, въ
Верея — Онисимъ ⁸⁾. При всичкитѣ неспогоди и гонения, хри-
стиянството се ширило изъ Македония, та когато прѣзь
IV вѣкъ новата вѣра се общепрогласила за държавна въ рим-
ското царство, разливането на християнската струя бѣ за-
лѣла всичкитѣ току-речи крайща на Македония и съсѣдна

¹⁾ Филипи сега е развалини на пѣтя отъ Драма за Кавала.

²⁾ Дѣяния 19, 29; 20, 4; Колос. 4, 10.

³⁾ Римл. 16, 23; *Le-Quien*, Oriens Christianus II, 27 слѣд., ц. у
Лепорскій, Исторія Θεσαλον. Экзархата, Спб. 1901, стр. 303.

⁴⁾ Филип. 2, 25; *Le-Quien*, 67; *Лепорскій*, 305.

⁵⁾ Дѣяния 19, 22; Римл. 16, 23; II Тим. 4, 20; *Martyrologium
Romanum*, 367, ц. у *Лепорскій*, 305.

⁶⁾ *Le-Quien*, 67; *Лепорскій*, 306.

⁷⁾ *Id. ib.*

⁸⁾ Колос. 4, 9; *Лепорскій*, 306.